

GERUL BOBOTEZEI S-A MUTAT LA SIBIEL

Zero grade Celsius în Muzeul de Icoane pe Sticlă

Foto: D. CHISELIȚĂ

Mult s-o fi străduit părintele Zosim Oancea să strângă icoane pe sticlă din toată România și să ridice un muzeu. Mult s-or fi străduit și locuitorii din Sibiel ca satul lor să fie așezat pe hartă ca locul ce adăpostește cel mai mare muzeu de icoane pe sticlă din România. Strădaniile lor au rodit, și cine merge astăzi la muzeu are ce să vadă: aproape 700 de icoane pe sticlă. Atenție însă! De vreo șapte cojoace aveți nevoie ca să rezistați o jumătate de oră în muzeu, nu de alta, dar temperatura este de 0 grade Celsius.

Maria SPĂTARIU

mariaspatariu@tribuna.ro

Mănuși, căciula, fular, două perechi de șosete și tot dărdâi de frig. Nu ești afară, dar nici mare diferență nu e: -4 grade Celsius înregistrează termometrul, afară, în stradă, în fața muzeului și 0 grade Celsius - în interiorul Muzeului de Icoane pe Sticlă "Zosim Oancea" din Sibiel.

Să crape pietrele...

...de frig, nu de alta. Doamne ferește să crape (și mai mult) stratul de culoare de pe icoane de atâta frig. Dar e posibil, dacă e să te gândești că luni bune în fiecare an icoanele stau la temperaturi de îngheț. Dacă e iarnă, temperaturile se învârt în jurul a 0 grade Celsius. Aceasta a fost temperatura pe care am măsurat-o noi marți la orele amiezii, în incinta muzeului. Cea mai mare parte a colecției este expusă în cădirea ridicată între anii 1976-1983, o cădire cu două

niveluri. Singura încăpere încălzită este o cameră micuță de la parter, cameră în care ești desfășoară activitatea responsabil de muzeu. Poate că acesta este motivul sau norocul ce face ca la parter temperatura înregistrată să se învârtă în jurul valorii de 3-4 grade Celsius.

Și când spunem noroc nu greșim deloc, nu de alta, dar la etaj vremea e ceva mai rece. Cam cu 3 grade Celsius. Măinile "îmbrăcate" în mănuși, picioarele încotoșmănite în ciorapi groși și cizme... nimic nu rezistă mai mult de o jumătate de oră, așa că încet-încet mâna începe să tremure pe agendă și pix. Popasul în muzeul din Sibiel pe timp de iarnă seamănă mai degrabă a escapadă la săniuș, decât a vizită într-o instituție de cultură.

Norme încălcate cu 20 de grade Celsius

Icoanele Sibielului sunt pictate pe sticlă și sunt

îmbrăcate în rame de lemn, iar temperatura optimă de păstrare și expunere a lor este de 18-20 grade Celsius, spun specialiștii în restaurare-conservare ai Complexului Național Muzeal ASTRA. În muzeul de la Sibiel, temperaturile ajung la asemenea valori doar în zilele de vară, în rest icoanele "trăiesc" la temperaturi mult mai mici, vecine adeseori cu cele de îngheț. Unele icoane de la Sibiel au o vechime de 300 de ani, așa că nu e de mirare că, în asemenea condiții vitrege, stratul de culoare a sărit de mult de pe sticlă, în unele cazuri. Nu e de mirare că sticla e crăpată și că unele icoane par să fie iremediabil pierdute.

Soluții pentru încălzirea muzeului? Mai degrabă doar speranțe. "Ne luptăm să obținem niște fonduri pentru a asigura încălzirea. Există două centrale, una pe lemne și alta pe motorină, dar nu sunt funcționale. Am depus până acum vreo trei proiecte ca să obținem fondurile necesare, iar acum încercăm și la Mitropolia Ardealului", spune preotul paroh din Sibiel, Ioan Munteanu. În ceea ce privește combustibilul pentru viitorul sistem de încălzire, lucrurile sunt încă neclare pentru parohia Sibiel.

Veteranii muzeului: Noul Testament de la Bălgrad și icoanele de la Nicula

Aproximativ 700 de icoane și cărți vechi. Acestea sunt comorile Muzeului de Icoane pe Sticlă "Zosim Oancea" din Sibiel. Cele mai vechi icoane din Sibiel au fost pictate la Nicula, după 1700, și cele mai multe nu sunt semnate. Altele poartă semnătura unor iconari celebri precum Savu Moga, Matei Țămforea, Sandu Popa, Ion Morar. Icoanele Sibielului provin de pe Valea Mureșului, de pe Valea Sebeșului, din zona Brașovului și a Făgărașului, din Mărginimea Sibiului.

Alături de icoane, în colecțiile muzeului se află importante volume de carte veche românească, Noul Testament de la Bălgrad (1648), un exemplar rar al Bibliei lui Șerban Cantacuzino, Octoiul de la 1742, precum și un text liturgic slavon din secolul al XIV-lea.

Și tot la capitolul comori ale muzeului din Sibiel, trebuie menționate trăsăturile din scoarță de cireș utilizate odinioară în transportul alimentelor, lăzile de zestre din anul 1832, costumele tradiționale din Sibiel, vechi de o sută de ani, ștergarele țesute așezate deasupra icoanelor, vârtelnița sau ouăle încondeiate.

Întâlnire între Fisc și taximetriști

Reprezentanții Direcției Generale a Finanțelor Publice Sibiu au avut întâlnire cu persoanele fizice autorizate care exercită activitatea de transport persoane în regim de taxi. Întâlnirea de ieri a avut loc la inițiativa DGFP Sibiu și a avut ca temă informarea cu privire la obligativitatea conducerii contabilității în partidă simplă, începând cu data de 1 ianuarie 2011.

În conformitate cu prevederile Legii nr. 168/2010 pentru aprobarea Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 34/2010 privind unele măsuri pentru întărirea controlului în scopul combaterii transporturilor ilicite de mărfuri și de persoane, începând cu data de 1 ianuarie 2011, transportatorii autorizați, persoane fizice și asociații familiale, care execută transport în regim de taxi vor fi supuși impozitării în sistem real pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă. Determinarea venitului net se va realiza pe baza venitului brut înregistrat în memoria fiscală a aparatului

de taxat a sumelor încasate, conform rapoartelor memoriei fiscale, din care se scad cheltuielile deductibile fiscal. În acest sens, contribuabilii care exercită activitatea de transport persoane în regim de taxi sunt obligați să organizeze și să conducă contabilitatea în partidă simplă, să completeze Registrul-jurnal de încasări și plăți, Registrul-inventar și alte documente contabile prevăzute de legislația în materie. Totodată, acești contribuabili sunt obligați să se prezinte la organul fiscal competent unde au domiciliul fiscal, pentru a depune declarația privind venitul estimat pentru anul 2011 (model 220).

La întâlnirea organizată de DGFP Sibiu au fost prezente în jur de 60 de persoane care exercită activitate de transport în regim de taxi. Pentru informații suplimentare, contribuabilii se pot adresa birourilor / compartimentelor de asistență contribuabili persoane fizice din cadrul administrațiilor finanțelor publice teritoriale.

POLIȚIA BUNELOR MANIERE

Chestii cu repetiție

Adică mergi o dată așa, de aiurea pe uliță, la vânatoare de chestii ca parcări aiurea, în fine, lucruri pentru această rubrică, și te pocnește sentimentul de „déja vu”. De genul „hei, dar asta nu am mai văzut-o o dată, mai de mult?” Hai să zicem că este vorba de situația din imagine. Mașina pare a avea un număr cunoscut, ceva cu „șapte fix”, dar poate ne face memoria feste. Dar locul e clar. E déjà-vu-ist rău de tot. E așa cu repetiție, de parcă ar fi normalul normalului. Pentru că a devenit deja normal ca să găsești ceva parcat la ieșirea dinspre Coșbuc spre Transilvania. Știm, e ispititor să o așezi așa, pe cant, în curbă, ajută la ieșirea din anonim. Ești cineva, ești băgat, nu?, în seamă. Faptul că obturezi și trotuarul contează mai puțin, că de aia e trotuar, să parchezi pe el...

Cum spuneam, chestii cu repetiție. Sau parcări obișnuite, într-o zi obișnuită, dintr-un oraș obișnuit...

EDITORIALUL ZILEI
 Dragoș BAKO

Cseke bacsii! Spui la mine ce făcut spital la tine?

Ce face domnul ministru Cseke Attila când n-are ce face? Joacă biliard? Călărește? Rumeză? Nu; desființează spitale. Vreo două sute, în toată țara. I s-o fi părând că-s prea multe, că sistemul care are neșansa să fie păstorit de el funcționează mai mult decât bine? Nu știm cum de l-a lovit pe dușmanul numărul unu al hamburgerilor această idee genială (sau genială?), dar știm că ea seamănă o nemulțumire crâncenă în rândul celor care se vor vedea nevoiți să bată drum lung până la cel mai apropiat spital. Dacă în județe precum Harghita sau Covasna nu s-a luat în discuție desființarea vreunui spital (prieteni! știu de ce), la Sibiu "eficientizarea" zămisliată de mintea îndelung muncită a ministrului Cseke urmează să tragă pe linie moartă două spitale: pe cel din Agnita și pe cel din Cisnădie, unde Attila bacsii vrea să înființeze niște cămine de bătrâni.

Ceea ce probabil nu știe dumeleului este că la spitalul din Cisnădie s-au făcut dotări care fac din unitatea spitalicească una foarte bine pusă la punct, că la Agnita există deja un cămin de bătrâni, că ambele spitale au trecut la Consiliul Local, că prin Constituție tot românul are dreptul garantat la sănătate și că descentralizarea a acelor unități s-a făcut în cu totul și cu totul alte scopuri, nu ca să vină el acum și să le scurteze de cap. Sau se prefacă a nu ști. Ne e destul de greu să credem că taman în Harghita și Covasna toate spitalele duduie de eficiență, dar despre șantajul politic practicat de voinicii udemerști care amenință mereu că-și iau catrafusele și rup rândurile guvernării s-a vorbit atât de mult, încât nu ne miră halul în care ministrul Cseke a semănat moartea printre spitalele din țară. Dincolo însă de calcule politice, de plăți de polițe, de maniera amatoristă în care se fac evaluările, zac problemele omului de rând. Poate crede cineva că la Cisnădie și Agnita plesnesc oamenii de sănătate și că un spital nu-i decât o gaură neagră menită să înghiță banii ce ar putea fi folosiți în scopuri mult mai nobile, cum ar fi dotarea Jandarmeriei cu toate cele necesare, de parcă stă războiul civil să explodeze dintr-un moment în altul. N-a trecut mult timp de când domnul ministru al Sănătății poposea la Cisnădie și se exprima în termeni măgulitori atunci când vorbea despre spitalul de aici. Brusc s-a sucit. O fi vreo amnezie (deși e tânăr, n-ar trebui să se confrunte cu așa ceva), o fi o reevaluare contagioasă la mijloc? E foarte posibil să existe în țară spitale care prisosesc, dar din ceea ce am putut noi constata la fața locului, cele din Agnita și Cisnădie nu se încadrează în acea categorie. Sau e vorba despre preferințe și antipatii geografice? Or fi, doar că, repet, suferă prea mulți oameni nevinovați de pe urma acestor fapte de arme. E drept că așa-i la război, există victime colaterale, dar harababura din țară nu trebuie înțeleasă ca "haboru", care, e adevărat, în ungurește înseamnă război.